

2 PETERS

1

2

3

KAPITTEL 1

Simeon Peter, Jesu Kristi tjener og apostel -- til dem som har fått samme dyre tro som vi ved vår Gud og frelser Jesu Kristi rettferdighet:

² Nåde og fred bli eder mangfoldig til del, idet I kjenner Gud og Jesus, vår Herre!

³ Eftersom hans guddommelige makt har gitt oss alt som tjener til liv og gudsfrykt, ved kunnskapen om ham som kalte oss ved sin egen herlighet og kraft

⁴ og derved har gitt oss de største og dyreste løfter, forat I ved dem skulde få del i guddommelig natur, idet I flyr bort fra fordervelsen i verden, som kommer av lysten,

⁵ så legg og just derfor all vinn på i eders tro å vise dyd, og i dyden skjønnsomhet,

⁶ og i skjønnsomheten avhold, og i avholdet tålmod, og i tålmodet gudsfrykt,

⁷ og i gudsfrykten broderkjærlighet, og i broderkjærligheten kjærlighet til alle.

⁸ For når disse ting finnes hos eder og får vokse, da viser de at I ikke er uvirksomme eller ufruktbare i kunnskapen om vår Herre Jesus Kristus;

⁹ for den som ikke har disse ting, han er blind, nærsynt, idet han har glemt renselsen fra sine fordums synder.

¹⁰ Derfor, brødre, legg enn mere vinn på å gjøre eders kall og utvelgelse fast! for når I gjør disse ting, da skal I ingensinne snuble;

¹¹ for på denne måte skal det rikelig gis eder inngang i vår Herre og frelser Jesu Kristi evige rike.

¹² Derfor vil jeg alltid komme til å minne eder om dette, enda I vet det og er grunnfestet i sannheten, som er hos eder;

¹³ allikevel akter jeg det for riktig, så lenge jeg er i denne hytte, å vekke eder ved påminnelse,

¹⁴ for jeg vet at nedleggelsen av min hytte kommer brått, som og vår Herre Jesus Kristus varslet mig.

¹⁵ Men jeg vil og gjøre mig flid for at I til enhver tid etter min bortgang skal kunne minnes dette.

¹⁶ For ikke var det kløktig uttenkte eventyr vi fulgte da vi kunngjorde eder vår Herre Jesu Kristi makt og gjenkomst, men vi hadde vært øienvidner til hans storhet.

¹⁷ For han fikk ære og herlighet av Gud Fader, idet en sådan røst kom til ham fra den ophøiede herlighet: Dette er min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag,

¹⁸ og denne røst hørte vi komme fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige berg.

¹⁹ Og dess fastere har vi det profetiske ord, som I gjør vel i å akte på som på et lys som

skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem og morgenstjernen går op i eders hjerter,
²⁰ idet I først og fremst vet dette at intet profetord i Skriften er gitt til egen tyding;
²¹ for aldri er noget profetord fremkommet ved et menneskes vilje, men de hellige Guds menn talte drevet av den Hellige Ånd.

KAPITTEL 2

Men det opstod også falske profeter blandt folket, likesom det og blandt eder skal komme falske lærere, som skal lure inn vrang lærdommer som leder til fortapelse, idet de endog nekter den Herre som kjøpte dem, og fører over sig selv en brå fortapelse.

² Og mange skal følge dem efter i deres skamløshet, og for deres skyld skal sannhetens vei bli spottet,

³ og av havesyke skal de med opdiktede ord utnytte eder til sin vinning. Men dommen over dem er fra gammel tid ikke ørkesløs, og deres fortapelse sover ikke.

⁴ For så sant Gud ikke sparte engler da de syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen og overgav dem til mørkets huler i varetekt til dom,

⁵ og ikke sparte den gamle verden, men opholdt rettferdighetens forkynner Noah selv åttende, dengang han førte vannflommen over en verden av ugudelige,

⁶ og la byene Sodoma og Gomorra i aske og fordømte dem til undergang, og dermed har satt dem til et forbillede på de ugudelige i fremtiden,

⁷ og fridde ut den rettferdige Lot, som plagedes ved de ugudeliges skamløse ferd

⁸ -- for den rettferdige som bodde blandt dem, led dag for dag pine i sin rettferdige sjel ved de lovløse gjerninger han så og hørte --

⁹ så sant vet Herren å utfri de gudfryktige av fristelser, men å holde de urettferdige i varetekt med straff til dommens dag,

¹⁰ aller mest dem som går efter kjød i uren lyst og forakter herredømme. De selvgode vågehalser! De skjelver ikke for å spotte de høie makter,

¹¹ mens dog engler, som er større i styrke og makt, ikke fremfører for Herren nogen spottende dom imot dem;

¹² men disse, likesom ufornuftige dyr, av naturen født til å fanges og forgå -- de skal, fordi de spotter det de ikke kjenner, også forgå i sin vanart

¹³ og få urettferdighets lønn. De setter sin lyst i å bruke dagen til vellevnet; disse styggelser og skamflekker, de fråtser i sin svik når de holder gilde med eder;

¹⁴ de har øine som er fulle av skjøgen og umettelige i synd; de forlokker ubefestede sjeler; de har et hjerte som er opøvd i havesyke, de forbannelsens barn!

¹⁵ De har forlatt den bene vei og faret vill, idet de har fulgt Bileams, Beors sønns vei, han som elsket urettferdighets lønn

¹⁶ og blev refset for sin egen brøde: et umælende trældyr talte med et menneskes mæle og hindret profetens dårskap.

¹⁷ Disse er vannløse brønner, skodde som drives av stormvind; mørkets natt er rede for dem.

¹⁸ For idet de taler skrytende, tomme ord, forlokker de i kjødslyster ved usedelighet dem som just har flyktet bort fra dem som ferdes i forvillelse,

¹⁹ idet de lover dem frihet, de som selv er vanartens træler; for det som en ligger under for, det er han og blitt træl av.

²⁰ For om de har flyktet bort fra verdens urenheter ved å ha lært vår Herre og frelser Jesus

Kristus å kjenne, og så atter lar sig fange av den og ligger under for den, da er det siste blitt verre med dem enn det første.

²¹ For det var bedre for dem at de ikke hadde kjent rettferdighetens vei, enn at de kjente den og så vendte sig bort fra det hellige bud som var overgitt dem.

²² Det er gått dem som det sanne ordsprog sier: Hunden vender sig om til sitt eget spy, og den vaskede so velter sig i søle.

KAPITTEL 3

Dette er nu alt det annet brev jeg skriver til eder, I elskede, for atter ved påminnelse å vekke eders rene hu

² til å minnes de ord som forut er talt av de hellige profeter, og Herrens og frelserens bud, som eders apostler har forkynt,

³ idet I først og fremst vet dette at i de siste dager skal det komme spottere med spott, som farer frem efter sine egne lyster

⁴ og sier: Hvor er løftet om hans gjenkomst? for fra den tid fedrene sov inn, vedblir jo alle ting som de var fra skapningens begynnelse.

⁵ For de som påstår dette, er blinde for at det fra gammel tid var himler og en jord som var blitt til ut av vann og gjennom vann ved Guds ord,

⁶ og derved gikk den verden som da var, under i vannflommen.

⁷ Men de himler som nu er, og jorden er ved det samme ord spart til ilden, idet de opholdes inntil den dag da de ugudelige mennesker skal dømmes og gå fortapt.

⁸ Men dette ene må I ikke være blinde for, I elskede, at én dag er i Herrens øine som tusen år, og tusen år som én dag.

⁹ Herren er ikke sen med løftet, således som nogen akter det for senhet, men han har langmodighet med eder, da han ikke vil at nogen skal fortapes, men at alle skal komme til omvendelse.

¹⁰ Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med stort brak, og himmellegemene skal komme i brand og oppløses, og jorden og tingene på den skal opbrennes.

¹¹ Da nu alt dette oppløses, hvor må I da strebe efter hellig ferd og gudsfrykt,

¹² idet I venter på og fremskynder Guds dags komme, hvorved himlene skal oppløses i ild og himmellegemene smelte i brand!

¹³ Men vi venter efter hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor.

¹⁴ Derfor, elskede, da I venter dette, så legg vinn på å bli funnet uten flekk og lyte for ham i fred,

¹⁵ og akt vår Herres langmodighet for frelse, således som og vår elskede bror Paulus har skrevet til eder efter den visdom som er ham gitt,

¹⁶ likesom og i alle sine brev når han i dem taler om dette; i dem er det noget som er svært å skjønne, og som de ulærde og ubefestede tyder vrangt, som de og gjør med de andre skrifter, til sin egen undergang.

¹⁷ Så må da I, elskede, som forut vet dette, ta eder i vare at I ikke skal bli revet med av de ugudeliges forvillelse og falle ut av eders egen faste stand;

¹⁸ men voks i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus! Ham være æren både nu og til evig tid! Amen.

For other languages please go to www.wordproject.org